

Лекція

Тема: «Заміна змінних у подвійному інтегралі»

План

1. Формула заміни змінних у подвійному інтегралі.
2. Подвійний інтеграл у полярних координатах.
3. Застосування подвійного інтеграла.

1. Формула заміни змінних у подвійному інтегралі.

Нехай $f(x, y)$ – неперервна в області D функція. За таких умов існує подвійний інтеграл $\iint_D f(x, y) dx dy$. Відобразимо область D за допомогою

функцій $u = u(x, y)$, $v = v(x, y)$ в область \tilde{D} . При цьому будемо вважати, що таке відображення взаємно-однозначне, тобто виконуються наступні умови:

- 1) кожна точка області D відображається в єдину точку області \tilde{D} ;
- 2) різні точки області D відображаються в різні точки області \tilde{D} ;
- 3) кожній точці області \tilde{D} відповідає точка області D , яка відображається в цю точку.

За таких умов з функцій $u = u(x, y)$, $v = v(x, y)$ однозначно можна виразити функції $x = x(u, v)$, $y = y(u, v)$.

Тоді кожній точці $M(x; y) \in D$ відповідає певна точка $\tilde{M}(u, v) \in \tilde{D}$.

Якщо функції $x(u, v)$ та $y(u, v)$ мають в області \tilde{D} неперервні частинні похідні, то справедлива наступна формула заміни змінних у подвійному інтегралі:

$$\iint_D f(x, y) dx dy = \iint_{\tilde{D}} f(x(u, v), y(u, v)) |J(u, v)| du dv, \quad (5.1)$$

де $J(u, v) = \begin{vmatrix} \frac{\partial x}{\partial u} & \frac{\partial x}{\partial v} \\ \frac{\partial y}{\partial u} & \frac{\partial y}{\partial v} \end{vmatrix}$, за умови, що $J(u, v) \neq 0$.

Визначник $J(u, v)$ називають *якобіаном* (визначником Якобі-Остроградського). Його модуль є коефіцієнтом спотворення площі за такої заміни змінних, тобто: $dx dy = |J(u, v)| du dv$.

2. Подвійний інтеграл у полярних координатах.

Частинним випадком заміни змінних у подвійному інтегралі є перехід від прямокутних декартових до полярних координат (рис.19). Такий перехід здійснюють за наступними формулами:

$$\begin{cases} x = \rho \cos \varphi \\ y = \rho \sin \varphi \end{cases}, \quad \rho > 0, \quad 0 < \varphi \leq 2\pi,$$

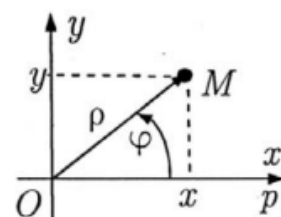

Рис. 19

тобто, в даному випадку функції $x = x(\rho, \varphi)$, $y = y(\rho, \varphi)$ взаємно-однозначно перетворюють область \tilde{D} в область D .

При цьому маємо:

$$J(\rho, \varphi) = \begin{vmatrix} \cos \varphi & -\rho \sin \varphi \\ \sin \varphi & \rho \cos \varphi \end{vmatrix} = \rho,$$

тобто $|J(\rho, \varphi)| = \rho$.

Таким чином, при переході від прямокутної декартової системи координат до полярної системи формула (5.1) набуває наступного вигляду:

$$\iint_D f(x, y) dx dy = \iint_{\tilde{D}} f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) \rho d\varphi d\rho. \quad (5.2)$$

В області, яка обмежена променями $\varphi = \alpha$, $\varphi = \beta$ і кривими $\rho = \rho_1(\varphi)$, $\rho = \rho_2(\varphi)$, $\rho_1(\varphi) < \rho_2(\varphi)$, і яку називають радіальною (рис.20), для обчислення подвійного інтеграла справедлива формула:

$$\iint_{\tilde{D}} f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) \rho d\varphi d\rho = \int_{\alpha}^{\beta} d\varphi \int_{\rho_1(\varphi)}^{\rho_2(\varphi)} f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) \rho d\rho$$

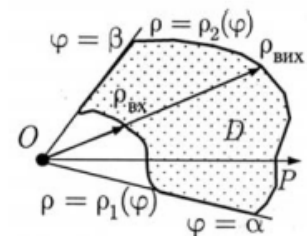

Рис. 20

Для узагальненої полярної системи координат:

$$\begin{cases} x = a\rho \cos \varphi \\ y = b\rho \sin \varphi \end{cases}, \quad \rho > 0, \quad 0 < \varphi \leq 2\pi, \quad J(\rho, \varphi) = \begin{vmatrix} a \cos \varphi & -a\rho \sin \varphi \\ b \sin \varphi & b\rho \cos \varphi \end{vmatrix} = ab\rho,$$

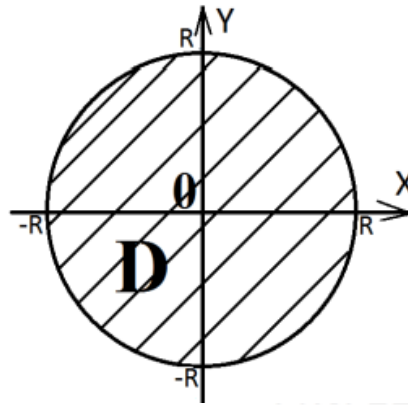
$$\iint_D f(x, y) dx dy = ab \iint_{\tilde{D}} f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) \rho d\varphi d\rho. \quad (5.3)$$

Для узагальненої полярної системи координат:

$$\begin{cases} x = a\rho \cos \varphi \\ y = b\rho \sin \varphi \end{cases}, \quad \rho > 0, \quad 0 < \varphi \leq 2\pi, \quad J(\rho, \varphi) = \begin{vmatrix} a \cos \varphi & -a\rho \sin \varphi \\ b \sin \varphi & b\rho \cos \varphi \end{vmatrix} = ab\rho,$$

$$\iint_D f(x, y) dx dy = ab \iint_{\tilde{D}} f(\rho \cos \varphi, \rho \sin \varphi) \rho d\varphi d\rho. \quad (5.3)$$

Приклад Обчислити $\iint_D \sqrt{x^2 + y^2 + a^2} dx dy$, якщо область D (Рис.11) задається умовою $x^2 + y^2 \leq R^2$.

► Зважаючи на вигляд первісної

$$\int \sqrt{u^2 + A} du = \frac{u}{2} \sqrt{u^2 + A} + \frac{A}{2} \ln|u + \sqrt{u^2 + A}| + C$$

для внутрішнього повторного інтеграла (змінні x та y входять симетрично), зрозуміло, що обчислення заданого інтеграла в декартовій системі координат буде дуже громіздким. Перейдемо до полярної системи координат. Тоді:

$$\begin{aligned} \iint_D \sqrt{x^2 + y^2 + a^2} dx dy &= \left| \begin{array}{l} x = \rho \cos \varphi \\ y = \rho \sin \varphi \\ J = \rho \end{array} \right| = \int_0^{2\pi} d\varphi \int_0^R \sqrt{\rho^2 + a^2} \rho d\rho = \\ &= \left| \begin{array}{l} \rho^2 + a^2 = t \\ 2\rho d\rho = dt \end{array} \right| = \varphi \left| \begin{array}{l} 2\pi \\ 0 \end{array} \right| \cdot \frac{1}{2} \int_{a^2}^{R^2+a^2} t^{\frac{1}{2}} dt = \frac{2\pi}{3} (\sqrt{(R^2 + a^2)^3} - a^3). \blacktriangleleft \end{aligned}$$

3. Застосування подвійного інтеграла.

Об'єм циліндроїда (геометричний зміст подвійного інтеграла)

Об'єм криволінійного циліндра, обмеженого зверху поверхнею $z = f(x, y) \geq 0$, яка проектується на площину Oxy в область D , обчислюється за формулою:

$$V = \iint_D f(x, y) dx dy. \quad (6.1)$$

Площа плоскої області D

$$S_D = \iint_D dx dy. \quad (6.2)$$

Площа поверхні

Нехай функція $z = f(x, y)$ має неперервні частинні похідні $f'_x(x, y)$ і $f'_y(x, y)$ в області D . У тривимірному просторі рівняння $z = f(x, y)$ визначає деяку поверхню Ω , яка проектується на площину xOy в область D (рис.8). Площа S_Ω цієї поверхні обчислюється за формулою

$$S_\Omega = \iint_D \sqrt{1 + (f'_x)^2 + (f'_y)^2} dx dy. \quad (6.3)$$

Маса пластинки D

Нехай в області D розподілена деяка маса (електричний заряд, теплота тощо).

Розіб'ємо пластинку D довільним чином на $n \cdot k$ ділянок D_{ij} з площею ΔS_{ij} і масою Δm_{ij} , $i = \overline{1, n}$, $j = \overline{1, k}$.

Середньою густиною розподілу маси на ділянці D_{ij} називають відношення $\frac{\Delta m_{ij}}{\Delta S_{ij}}$.

Нехай $M(x, y)$ – будь-яка точка в області D і D_{ij} – та ділянка розбиття, яка містить точку $M(x, y)$. Нехай тепер ділянка D_{ij} стягується в точку $M(x, y)$, що позначатимемо, як $D_{ij} \rightarrow M$, тоді і $\Delta S_{ij} \rightarrow 0$. Якщо існує границя

$$\lim_{D_{ij} \rightarrow M} \frac{\Delta m_{ij}}{\Delta S_{ij}},$$

то вона є деякою функцією від точки $M(x, y)$, і цю функцію називають поверхневою густиною

$$\mu(x, y) = \lim_{D_{ij} \rightarrow M} \frac{\Delta m_{ij}}{\Delta S_{ij}}.$$

Нехай, навпаки, в області D задано поверхневу густину розподілу маси як неперервну функцію $\mu(x, y)$, $(x, y) \in D$, і треба визначити масу m пластинки D . Знову розіб'ємо пластинку D довільним чином на $n \cdot k$ ділянок D_{ij} з площею ΔS_{ij} і масою Δm_{ij} , $i = \overline{1, n}$, $j = \overline{1, k}$, і виберемо в кожній ділянці D_{ij} довільну точку (x_i, y_j) . Тоді

$$\Delta m_{ij} \approx \mu(x_i, y_j) \Delta S_{ij}, \quad m \approx \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k \mu(x_i, y_j) \Delta S_{ij},$$

$$m = \lim_{\substack{n \rightarrow \infty, \\ k \rightarrow \infty}} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k \mu(x_i, y_j) \Delta S_{ij} = \iint_D \mu(x, y) dx dy.$$

Отже, масу пластинки D з поверхневою густиною $\mu(x, y)$, $(x, y) \in D$ знаходять за формулою

$$m = \iint_D \mu(x, y) dx dy. \quad (6.4)$$

Якщо пластинка однорідна, то $\mu(x, y) = \mu - \text{const}$.

Статичними моментами матеріальної точки масою m щодо осі Ox та осі Oy називають відповідно наступні величини:

$$M_x = my \quad \text{і} \quad M_y = mx.$$

Нехай в області D задано поверхневу густину розподілу маси $\mu(x, y)$, як неперервну функцію, $(x, y) \in D$. Розіб'ємо фігуру D на $n \cdot k$ ділянок D_{ij} з площею ΔS_{ij} , $i = \overline{1, n}$, $j = \overline{1, k}$. Виберемо в кожній ділянці D_{ij} точку (x_i, y_j) .

Наближено можна вважати, що маса ділянки D_{ij} зосереджена в точці (x_i, y_j) і дорівнює $\mu(x_i, y_j)\Delta S_{ij}$. Тоді статичні моменти цієї ділянки відносно осей Ox та Oy дорівнюють відповідно $y_j\mu(x_i, y_j)\Delta S_{ij}$ та $x_i\mu(x_i, y_j)\Delta S_{ij}$. Якщо підсумувати статичні моменти усіх ділянок, то отримуємо наближенні значення для статичних моментів пластинки

$$M_x \approx \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k y_j \mu(x_i, y_j) \Delta S_{ij},$$

$$M_y \approx \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k x_i \mu(x_i, y_j) \Delta S_{ij}.$$

Переходячи в останніх рівностях до границь при $n, k \rightarrow \infty$, отримаємо формули для обчислення статичних моментів пластинки D відносно осей Ox та Oy відповідно:

$$M_x = \iint_D y \mu(x, y) dx dy, \quad (6.5.1)$$

$$M_y = \iint_D x \mu(x, y) dx dy. \quad (6.5.2)$$

Моментом інерції матеріальної точки масою m відносно координатних осей Ox і Oy називається добуток маси на квадрат відстані точки до відповідної осі, тобто $I_x = my^2$ і $I_y = mx^2$.

По аналогії з попереднім, дістаємо формули для обчислення моментів інерції пластинки D масою m з поверхневою густиною розподілу маси $\mu(x, y)$ відносно координатних осей Ox і Oy відповідно:

$$I_x = \iint_D y^2 \mu(x, y) dx dy, \quad (6.6.1)$$

$$I_y = \iint_D x^2 \mu(x, y) dx dy. \quad (6.6.2)$$

Момент інерції I_O пластинки D масою m відносно початку координат $O(0,0)$, називають величину, яка дорівнює сумі моментів інерції відносно осей

$$I_O = I_x + I_y = \iint_D (y^2 + x^2) \mu(x, y) dx dy. \quad (6.6.3)$$

Нехай точка $C(\bar{x}, \bar{y})$ – центр мас (центр ваги) пластинки D масою m з поверхневою густиною розподілу маси $\mu(x, y)$. Координати цієї точки знаходяться за формулами:

$$\bar{x} = \frac{M_y}{m} = \frac{\iint_D x \mu(x, y) dx dy}{\iint_D \mu(x, y) dx dy}, \quad (6.7.1)$$

$$\bar{y} = \frac{M_x}{m} = \frac{\iint_D y \mu(x, y) dx dy}{\iint_D \mu(x, y) dx dy}. \quad (6.7.2)$$

Приклад Обчислити площу фігури, обмеженої лініями $y = x^2 + 1$, $y = \frac{2}{3}x + \frac{8}{3}$.

Розв'язок. Обчислимо площу області D за формулою $S_D = \iint_D dx dy$. Побудуємо область D ,

обмежену заданими лініями. Рівняння $y = \frac{2}{3}x + \frac{8}{3}$ задає пряму, а графіком функції $y = x^2 + 1$ є парабола (рис.21).

Знайдемо координати точок перетину цих ліній:

$$\begin{cases} y = x^2 - 4x + 5 \\ y = \frac{2}{3}x + \frac{8}{3} \end{cases} \Rightarrow A(-1; 2), B(2; 4).$$

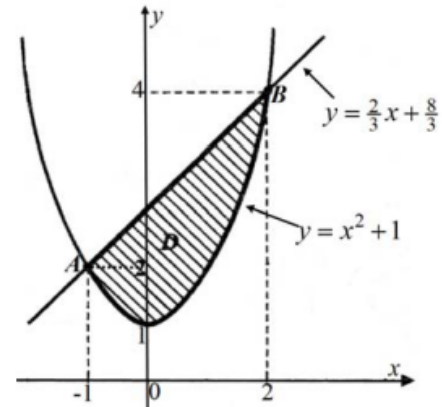

Рис.21

Визначимось з порядком і межами інтегрування у повторному інтегралі: змінна y змінюється від параболи $y = x^2 + 1$ до прямої $y = \frac{2}{3}x + \frac{8}{3}$, коли змінна x змінюється від -1 до 2 , тобто зовнішній інтеграл візьмемо за змінною x , а внутрішній – за змінною y . Отже, переходячи до повторного інтеграла, матимемо:

$$\begin{aligned} S_D &= \iint_D dx dy = \int_{-1}^2 dx \int_{x^2+1}^{\frac{2}{3}x+\frac{8}{3}} dy = \int_{-1}^2 \left(y \Big|_{x^2+1}^{\frac{2}{3}x+\frac{8}{3}} \right) dx = \int_{-1}^2 \left(\frac{2}{3}x + \frac{8}{3} - (x^2 + 1) \right) dx = \\ &= \int_{-1}^2 \left(\frac{2}{3}x - x^2 + \frac{5}{3} \right) dx = \left(\frac{x^2}{3} - \frac{x^3}{3} + \frac{5x}{3} \right) \Big|_{-1}^2 = \frac{1}{3}(3 - 9 + 15) = 3 \end{aligned}$$

Відповідь: 3 кв. од.